

**СИЛАБУС КУРСУ
ПОСТАНОВКА ВОКАЛЬНОГО ТА МУЗИЧНОГО АПАРАТУ
(ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ)**

Освітній ступінь «Бакалавр» Спеціальність В5 «Музичне мистецтво».

Освітня програма «Музичне мистецтвоестради»

Рік навчання: I, Семестр: 1

Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівники курсу:

**Карпенко-Боднарук
Жанна Любомирівна**, народна
артистка України, професор
Контактна інформація:
zh.bodnaruk@gmail.com

Левко Вероніка Іванівна,
кандидат мистецтвознавства,
доцент.
Контактна інформація:
nikalevko@gmail.com

**Славіна Олена
Олександрівна**,
викладач вищої категорії.
Контактна інформація:
slavina.e@gmail.com

**Антипенко Юлія
Юріївна**
викладачка кафедри
Контактна інформація:
antipenco@gmail.com

**Кваша Ярослав
Валерійович**
викладач кафедри
Контактна інформація:
yaroslavkvasha@gmail.com

**Плегуца Ольга
Олександрівна**
викладач кафедри
Контактна інформація:
o.plehutsa@gmail.com

Прореквізити освітнього компоненту: Теорія музики

Постреквізити освітнього компоненту: Сольфеджіо, Спеціальний клас (за видами), Методика викладання фахових дисциплін (за видами), Клас ансамблю, Методика і практика роботи з ансамблем, Педагогічна практика.

Призначення освітнього компоненту

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради», вивчення освітнього компоненту повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом (голосом) на належному фаховому рівні під час виконавської (диригентської) діяльності.	ПРН 1
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12

Відповідно до освітньої програми: «Музичне мистецтво естради» вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття таких компетентностей:

Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 18	Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Освітній компонент Постановка голосу та музичного апарату, курс Постановка голосу – це здобуття навички правильного співу, вміння володіти власним голосом та вміння навчити цьому своїх майбутніх вихованців – учнів загальноосвітніх шкіл, шкіл мистецтв, студентів, солістів та учасників вокальних колективів. Майбутній педагог, збагатившись теоретичними знаннями, повинен на власному досвіді, на практиці розвитку свого голосу, навчитись володіти вокальним диханням, яке є основою співу на опорі, виробити механізм правильного звукоутворення, що мусить базуватися на вмілому користуванні резонаторами, навчитись вірному формуванню голосних та правильній, чіткій вимові приголосних звуків, освоїти різні типи атаки звука та способи звуковедення, навчитись співу різними штрихами, в різних динамічних відтінках, оволодіти вмінням філірування звука, ознайомитись з різними манерами співу. Практична перевірка вміння правильно співати, використовувати свої знання та вміння для створення художнього образу, володіння сценічною витримкою, артистичною майстерністю відбувається на заліках, іспитах та концертних виступах. У кінцевому результаті, відповідно до поставленої мети, завдань і визначених цілей дисципліни, випускник оволодіє цілим комплексом теоретичних знань, практичних навичок та вмінь з постановки голосу та зможе, вдосконаливши фахову підготовку, успішно працювати у освітній та культурній сферах.

Предмет навчальної дисципліни - основні складові в роботі над постановкою голосу, голосовий апарат, його розвиток та підготовка співака до подальшої професійної діяльності.

Мета освітнього компоненту: викладання освітнього компоненту Постановка голосу та музичного апарату (курс постановка голосу) має на меті ознайомити здобувачів освіти з багатим вмістом знань з постановки голосу, його основними напрямками і проблемами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у здобувачів освіти теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Завдання освітнього компоненту: засвоєння здобувачами вищої освіти теоретичних знань та практичних навичок з постановки голосу: розвиток музичного і вокального слуху, розширення та вирівнювання діапазону голосу, вивчення фізіології будови та складових голосового апарату; опанування знань зі звукової культури, артикуляції, дикції; оволодіння уміннями: співацької постави, дихання, звукоутворення, інтонації тощо; стимулювання до самовиховання і самоосвіти, творчості та самостійності, для подальшого розвитку професійної діяльності майбутніх естрадних співаків,

- навчити здобувачів освіти самостійно застосовувати вокальні вправи для засвоєння та розвитку вокально-виконавських вмінь і навичок;
- розкрити основи та принцип роботи методики співу у мовній позиції
- створити належну теоретичну основу для вільного володіння понятійним апаратом з постановки голосу,
- сформувати вміння застосовувати теоретичні знання з постановки голосу у вокально-виконавській практиці.

Постановка голосу для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку.

Практична спрямованість

Навчання співу – це складний систематичний, послідовний і довготривалий психофізіологічний процес, який відбувається безпосередньо на заняттях під керівництвом викладача вокалу і продовжується під час самостійної роботи здобувачів освіти над закріпленням набутих вокальних навичок. Важливою складовою цього процесу є теоретична частина, оволодіння значним об'ємом знань, без яких неможлива власне постановка і розвиток голосу. Курс розроблено таким чином, щоб студент оволодів елементами звукоутворення на доступному співацькому діапазоні, оволодів навичками співу легато, навчився користуватися нижньо-реберно-діафрагматичним диханням, м'язовими відчуттями опори дихання, правильною організацією вдиху і видиху. Щоб оволодів роботою мовно-артикуляційного апарату і на цій основі правильно формував голосні і приголосні у співі. Студент повинен вільно, невимушено поводитися на сцені під час співу, його поведінка мусить узгоджуватися з вимогами «вокальної психотехніки», техніки переживань і перевтілення, що координують і пов'язують його пластику з вокально-творчим завданням, тобто перебувають у гармонії зі створюваним образом. Навчальний репертуар добирається згідно з навчальною програмою відповідно до вокально-технічних та виконавських можливостей студента, індивідуальних особливостей його голосу, темпераменту й рівня інтелекту, з метою закріплення і вдосконалення навчально-виконавських навичок, оволодіння нормами сценічної культури. Поетапний контроль знань здобувачів освіти здійснюється у вигляді публічного виступу.

Зміст і структура освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	годин ауд.	завдання для самостійної роботи
МОДУЛЬ 1. І курс, І семестр			
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Голосовий апарат, його складові.			
1	Тема 1. Будова голосового апарата	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
2	Тема 2. Артикуляційний апарат. Дикція	6	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи

3	Тема 3. Резонатори, їх функція	6	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
4	Тема 4. Атака звуку. Звуковедення	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
5	Тема 5 Вокальне дихання, його особливості	6	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
6	Тема 6. Опора, як запорука якісного звучання голосу	6	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
7	Тема 7. Музичний слух, його види	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
8	Тема 8 Гігієна голосу	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу.
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Засоби вокально-виконавської виразності			
9	Тема 9. Постава при співі	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
10	Тема 10. Темп, ритм	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
11	Тема 11. Динаміка, динамічні відтінки	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
12	Тема 12. Фразування	6	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
13	Тема 13. Вокальний діапазон	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
14	Тема 14. Тембр, його особливості	4	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
15	Тема 15. Вокальні прийоми	12	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
16	Тема 16. Спів у мовній позиції	12	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу. Підготовка до екзамену
Модульний контроль знань. Екзамен			

Самостійна робота

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи здобувачів освіти у форматі освітнього компоненту **Постановка голосу та музичного апарату, курс постановка голосу** визначається робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

При організації самостійної роботи здобувача вищої освіти на засіданнях кафедри передбачається можливість отримання необхідної консультації (години чергування викладача згідно з графіком), що зазначається у переліку тем або окремих питань самостійної роботи. Самостійна робота допоможе активізувати пізнавальну діяльність здобувачів освіти денної форми навчання та надасть допомогу у вивченні даної дисципліни студентам заочної форми навчання.

Літературні джерела

Основні

1. Кдирова І. О. Сучасні естрадні вокалізи / І.О.Кдирова // Педагогічний репертуар вокаліста, навчально-методичний посібник - Ч.1. – Київ: КНУКіМ, 2017. - 89 с
2. Кдирова І. О, Хлопотова А. А. Сучасні естрадні вокалізи на основі популярної та джазової музики/ І. О. Кдирова, А. А. Хлопотова // Педагогічний репертуар вокаліста, навчально-методичний посібник - Ч. 2. – К.: КНУКіМ, 2017.– 215 с.
3. Морозов О. Ю. Базова вокальна техніка сучасного співака / О. Ю. Морозов – Київ: КЗВО КОР «Академія мистецтв», 2019.– 18 с.
4. Прохорова Л.В. «Українська естрадна вокальна школа. » Навчальний посібник для здобувачів вищої освіти вищих навчальних закладів культури і мистецтв III-IV рівнів акредитації. –Вінниця: НОВА КНИГА, 2006. – 384 с.
5. Юцевич Ю. Є. Теорія та методика формування та розвитку співацького голосу / Ю. Є. Юцевич: навч.- метод. посібник для викладачів і здобувачів вищої освіти мистецьких навчальних закладів, учителів шкіл різного типу. – К.: ІЗМН, 1998. – 160 с.

Допоміжні

1. Антонюк В. Г. Вокальна педагогіка (сольний спів) / В. Г. Антонюк // Підручник. – К.: ЗАТ «Віпол», 2007. – 174 с.
2. Бриліна В., Ставінська Л. Вокальна професійна підготовка вчителя музики / В. Бриліна, Л. Ставінська // Методичний посібник для викладачів та здобувачів вищої освіти вищих педагогічних і мистецьких закладів. – Вінниця: Нова Книга, 2013. – 96 с.
3. Кушко Я.С. Методика навчання співу: посібник з основ вокальної майстерності / Я.С. Кушко. – Тернопіль: навчальна книга – Богдан, 2010. – 288с.
4. Можайкіна Н. С. Методика викладання вокалу / Н. С. Можайкіна // Хрестоматія: навчальний посібник. – К.: Видавництво Ліра - К, 2016. – 216 с.
5. Юцевич Ю. Музыка: словник-довідник / Ю. Юцевич. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2003. – 352 с.
6. Singing for the Stars: A Complete Program for Training Your Voice (Book & Online access code) Paperback – September 1, 1992

Інформаційні ресурси:

1. <http://www.nbuv.gov.ua/> – Наукова бібліотека імені В.Вернадського
2. <http://term.in.ua/> – Словник-довідник музичних термінів Ю.Є. Юцевича
3. Нотний матеріал.
4. Навчально-методична література.

Політика курсу

Здобуття знань про будову та функції голосового апарату, психологічні особливості процесу співу, роль дихання у співі, механізми утворення та ведення правильного вокального звуку, охорону співацького голосу, вироблення та закріплення співочих навичок на практиці, розвиток музичного і вокального слуху, вдосконалення координації між слухом та голосом, навики керування точністю інтонування, і, як наслідок, загальний музичний розвиток. Важливою складовою даної дисципліни є здобуття знань про класифікацію співочих голосів, їх загальну характеристику, вміння визначити тип голосу, підбирати відповідно репертуар, а також знань про методологію навчання сольного співу. Крім того, здобувач вищої освіти має оволодіти вмінням за допомогою засобів вокального мистецтва здійснювати естетичне виховання майбутніх фахівців; розвивати художньо-творчі та вокально-виконавські здібності своїх майбутніх вихованців, їх навички та вміння; освоїти методичні прийоми формування і розвитку співочого голосу та музичних здібностей, необхідні для подальшої кваліфікованої роботи.

Освітній компонент «Постановка голосу та музичного апарату» курсу Постановка голосу повинна сформувати розуміння механізмів процесу звукоутворення та звуковедення, критеріїв якості співу і співацької майстерності, розвивати активний вокальний слух, формувати та удосконалювати вокально-технічні та виконавські навички, виробляти за допомогою самоконтролю навик свідомого володіння голосом.

Після опанування освітнього компоненту «Постановка голосу та музичного апарату» здобувачі повинні:

знати:

- теорію, основні принципи, методи і поняття навчання та професійної діяльності;
- предмет дисципліни, її структуру, категоріальний апарат;

- основні методи в роботі з голосом;
- сучасні тенденції розвитку естрадного вокального мистецтва;
- найбільш відомих авторів вокальних методик та їх головні праці;
- будову голосового апарата;
- основні етапи в роботі над постановкою голосу, робота над розвитком дихання, звуковидобуванням, відчуттям опори, дикцією, тощо;
- основні вокальні прийоми;
- засоби музичної виразності;
- типи дихання;
- особливості вимови у співі;
- тембральне забарвлення голосу;
- важливість гігієни та охорони голосу;
- методику співу у мовній позиції

вміти:

- розв'язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та навчанні, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації, вибір методів та інструментальних засобів,
- застосовувати інноваційні підходи у навчанні;
- трансформувати теоретичні знання у практичне застосування;
- робити записи свого виконання й аналізувати їх;
- аналізувати манеру виконання та вокальні прийоми інших співаків;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- розуміти й об'єктивно оцінювати власні досягнення;
- володіти методологією й методами пізнання творчої діяльності;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації.

Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією.

Демонструвати критичне мислення.

Участь в концертних програмах Академії.

Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.

Контроль якості знань здобувачів вищої освіти:

Протягом навчання використовується система кредитно-модульного контролю. До структури модуля освітнього компоненту входять:

- аудиторна практична робота здобувача освіти або спілкування через сервіси онлайн-зв'язку(за умови дистанційного навчання);
- виконання індивідуальних завдань
- фронтальне опитування, виконання індивідуальних завдань, розв'язання практичних ситуацій, виконання практичних завдань;
- самостійна робота здобувача освіти;

Протягом навчання постійно здійснюється поточний контроль, в кінці кожного семестру модульний (семестровий) контроль – диференційований залік та/або екзамен.

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачами освіти навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Модульний (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи студентів протягом семестру (модуля).

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачам освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати

матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання.

Оцінювання поточної діяльності проводиться на кожному занятті при засвоєнні кожної теми змістовного модуля. За поточну навчальну діяльність здобувачам вищої освіти виставляються бали за всі види діяльності, які в кінці вивчення модуля підсумовуються.

Контроль засвоєння модуля проводиться на останніх практичних заняттях вивчення тем. До контролю модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. **Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав від 60 до 100 балів.** Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів.** Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру

Оцінювання окремих видів навчальної роботи

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на індивідуальних заняттях	10	50
Усне опитування тем програми	2	10
Самостійна робота	2	10
Екзамен	1	30
	15	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувач освіти повідомить його про своє рішення.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

СИЛАБУС КУРСУ ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ ТА МУЗИЧНОГО АПАРАТУ (ФОРТЕПІАНО, СИНТЕЗАТОР)

Освітній ступінь «Бакалавр»

Спеціальність В5 «Музичне мистецтво»

Освітня програма «Музичне мистецтво естради»

Рік навчання: I, Семестр: 1 Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу

Полянський В'ячеслав Анварович,

заслужений діяч мистецтв України, професор.

Контактна інформація: slavaslava1945@gmail.com

Прореквізити освітнього компоненту: Теорія музики

Постреквізити освітнього компоненту: Сольфеджіо, Спеціальний клас (за видами), Методика викладання фахових дисциплін (за видами), Клас ансамблю, Методика і практика роботи з ансамблем, Педагогічна практика.

Призначення освітнього компоненту

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради», вивчення освітнього компоненту повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом (голосом) на належному фаховому рівні під час виконавської (диригентської) діяльності.	ПРН 1
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12

Відповідно до освітньої програми: «Музичне мистецтво естради» вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття таких компетентностей:

Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 18	Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Перед українською педагогікою мистецтва, в сучасних умовах реформування національної

системи освіти, поставлені завдання щодо творчо-інтелектуальних можливостей, духовно-культурного розвитку, художньо-естетичних потреб, формування естетичної свідомості та смаків, відчуття і усвідомлення краси й гармонії в мистецтві та житті, а також у майбутній професійній діяльності в якості викладача мистецької школи. Виконавські навички – це найвищий щабель творчого, перетворюючого втілення знань у навчальній роботі, який передбачає автоматизоване використання у процесі музично-виконавської діяльності.

Процес формування виконавської майстерності – складний та багатоплощинний, розвиток якого висуває необхідність постановки в центр поняття «майстерність», що складає ядро та передумовою джерела формування виконавця систематизуючу основу виконавської діяльності. Майстерність уподібнюється з вправністю, індивідуальністю, унікальністю уміння мистецтвом, майстра, ознакою яких є досконала творча обізнаність індивідуума про предмет діяльності, що характеризується неповторністю, оригінальністю вирішення творчих завдань. Знання, уміння, навички у процесі становлення професійної майстерності доповнюється волею та наполегливістю, на яких проростає працелюбність, найвище виявлення людського в людині. На цьому ґрунті міцніє і розвивається майстерність, в якій природно зливаються праця – як необхідність, гра фізичних та інтелектуальних сил особистості. Майстерність набувається виконавцем в процесі діяльності, виступає як властивість до суб'єктивного усвідомлення образу об'єктивної дійсності, що зумовлює творче перетворення установлених стереотипів. Завдяки цьому феномен майстерності виявляється не в імітуванні способів діяльності, а в творчому й оригінальному їх розвитку та створенні якісно нових. Розвиток майстерності, в якій природно зливаються гра фізичних та інтелектуальних сил особистості це основа - як необхідність для майбутніх звершень.

Мета освітнього компоненту: викладання курсу «Постановка музичного апарату» має на меті ознайомити студентів з багатим вмістом знань з історії виникнення, будовою інструменту, його основними видами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у здобувачів освіти теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Завдання освітнього компоненту: засвоєння здобувачами теоретичних знань та практичних навичок гри: розвиток музичного слуху, техніки, опанування знань зі звукової культури; оволодіння уміннями звукоутворення; стимулювання до самовиховання і самоосвіти, творчості та самостійності, для подальшого розвитку професійної діяльності майбутніх естрадних музикантів,

- навчити здобувачів освіти самостійно застосовувати вправи та етюди для засвоєння та розвитку виконавських вмінь і навичок;
- створити належну теоретичну основу для вільного володіння понятійним апаратом;
- сформувати вміння застосовувати теоретичні знання у виконавській практиці.

Постановка музичного апарату для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку.

Практична спрямованість

Курс розроблено таким чином, щоб студент оволодів елементами звукоутворення на музичному інструменті, оволодів навичками виконавської майстерності. Здобувач вищої освіти повинен вільно, невимушено поводитися на сцені під час гри на музичному інструменті, його поведінка мусить узгоджуватися з вимогами щодо постановки музичного апарату, техніки, переживань і перевтілення, що координують і пов'язують його пластику з інструментально-творчим завданням, тобто перебувають у гармонії зі створюваним образом. Навчальний репертуар добирається згідно з навчальною програмою відповідно до інструментально-технічних та виконавських можливостей здобувач вищої освіти, індивідуальних особливостей, темпераменту, з метою закріплення і вдосконалення навчально-виконавських навичок, оволодіння нормами сценічної культури. Поетапний контроль знань здобувачів освіти здійснюється у вигляді публічного виступу.

Головними складовими методики організації навчального процесу піаністів, клавішників є

художньо-змістовний (спрямований на створення цілісної художньої концепції музичного твору) і раціонально-технічний (спрямований на розвиток прийомів виконавської техніки) компоненти. Поруч із цим, вагоме місце у професійній підготовці відводиться музично-виховній діяльності і естетичному розвитку здобувачів освіти, що сприяє вихованню всебічно розвиненої особистості.

Зміст і структура освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	години ауд.	завдання для самостійної роботи
модуль 1. I курс, I семестр			
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1			
1, 2	Тема 1. Організація посадки за інструментом. Підготовка піаністичного, акордеонного апарату	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
3, 4	Тема 2. Формування відчуття метричної пульсації.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
5	Тема 3. Формування навичок транспонування вивчених мелодій.	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
6	Тема 4. Опанованих засобів музичної виразності (штрихи, динаміка, ритмічні фігури, фразування, аплікатура.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
7, 8	Тема 5. Розвиток дрібної техніки та елементів акордової техніки.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу.
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2			
9, 10	Тема 6. Ознайомлення з методом літерно-цифрового позначення акордів.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
11, 12	Тема 7. Робота над виразним фразуванням та еденням мелодичної лінії	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
13	Тема 8. Читання з листа музичних творів	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
14	Тема 9. Навички виконання елементів дрібної фортепіанної, акордеонної техніки, мелізмів.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
15, 16	Тема 10. Підбір на слух знайомих мелодій та українських народних пісень та легкого акомпанементу до них.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу. Підготовка до екзамену
	Модульний контроль знань. Екзамен		

Самостійна робота

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи здобувачів освіти у форматі освітнього компоненту «**Постановка музичного апарату**» визначається робочою програмою освітнього компоненту, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення здобувач вищої освіти нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності здобувач вищої освіти до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з освітнього компоненту «**Постановка музичного апарату**», пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та конспектування першоджерел, робота з основною музичною літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота з записами;
- робота з пошуковими системами Інтернет.
- відпрацювання завдань аудиторної роботи.
- відпрацювання технічного матеріалу за темами робочої програми

Літературні джерела

Основні:

1. Афанас'єв Ю.Л. Професійна підготовка музиканта: уроки Болеслава Яворського / Афанас'єв Ю.Л. – К: ДАКККІМ, 2009. – 128 с.
2. Барило С. Основний музичний інструмент. Методичні рекомендації щодо забезпечення самостійної роботи здобувачів вищої освіти денної форми навчання спеціальності «Початкова освіта», спеціалізація «Музика / С.Барило, О. Качмар, М. Шевченко, О. Савчук - Івано-Франківськ: «Фоліант», 2015. – 20 с.
3. Гаркуша Л.І., Економова О.С. Формування професійних навичок і вмінь здобувачів вищої освіти на заняттях з основного музичного інструмента (фортепіано) : навчально методичний посібник. К. : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2013. 100 с.
4. Гончаренко С.У. Педагогічні дослідження: методичні поради молодим науковцям. Київ - Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. 278 с.
5. Максимов О.Б. Виховання піаністів за методикою В. Барвінського:[навч. посіб. для використання в навч.-виховн. процесі] / Олексій Борисович Максимов; М-во культури і туризму України. – Донецьк: Східний вид. дім, 2007. – 127 с. С. 11-16.
6. Михалюк А.М. Формування виконавської культури майбутніх учителів музики засобами українського фортепіанного мистецтва. Київ, 2014. 22 с.
7. Підварко Т.О. Виконавська самостійність Здобувача вищої освіти: етапи, умови, прийоми та форми розвитку. Методичні рекомендації для забезпечення самостійної роботи з компоненту «Основний музичний інструмент» здобувачів вищої освіти першого рівня вищої освіти за спеціальністю 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво) / Укладач Т.О.Підварко. – Мелітополь: МДПУ імені Богдана Хмельницького 2020 . – 46с.
8. Ростовський О. Теорія і методика музичної освіти : Навч.-методичний посібник, 2011. 205с.
9. Сучасна мистецька освіта: реалії та перспективи. Збірник тез науково-практичного семінару / Редкол.: О.М. Грисюк, В.М. Малиневська, С.В. Малишко, С.В. Сакір, В.М. Суховерський. – Чернігів: Чернігівська філія НАКККіМ, 2018. – 320 с.
10. Черкасов В.Ф. Теорія і методика музичної освіти. Тернопіль : Богдан 2014. 451 с.

Додаткові:

1. Симоненко В. Лексикон джазу. – К., 1981.
2. Симоненко В. Мелодії джазу. Антологія. – изд. 2-е, доп. и перераб. – К., 1972.

3. Таран І.М. Методичні засади подолання ритмічних труднощів у фортепіанних творах. Збірка матеріалів наукової конференції. Рубрика: Соціум, наука, культура, мистецтво. Прикарпатський національний університет ім. В.Стефаника, 2012. С.290-291.
4. Фоміна Т. М. Стильові принципи фортепіанного виконання і можливості індивідуальної виконавської інтерпретації. Одеса: Астропринт, 2014. 136 с.
5. Чернявська М. С. Муціо Клементи: "Прогрес фортепіано - імітація оркестру...". Культура України. Мистецтвознавство. X., 2000. Вип. 6. С. 149-159.
6. Шульгіна В.Д. Українська музична педагогіка: [для студ. вищ. вавч. закл.]. Вид. 2-ге, допов. К.: ДАКККіМ, 2008. 263 с.

Політика освітнього компоненту

Сьогодні у системі всіх рівнів музичної освіти в Україні створено сучасну методику викладання гри на фортепіано / клавішах, що сприяє підготовці високопрофесійних фахівців. Методика ґрунтується на використанні досягнень фортепіанного виконавства.

Питання постановки чи не найголовніші у процесі навчання гри на фортепіано / клавішах. Вони вимагають серйозного підходу. Зрозуміло, що розумове, фізіологічне, механічне і фізичне навантаження вимагає вдумливого, серйозного й чуйного ставлення до здобувач вищої освіти. Виконавські рухи і ті постановочні принципи, на основі яких здійснюється виконавське мистецтво, не можуть становити якоїсь відокремленої галузі механічних рухів, ізольованої від звучання, а являють собою невід'ємну частину одного цілого. Скуті, неправильні рухи не сприяють створенню яскравого й наповненого звучання й істотно обмежують можливості виконавця. Таким чином, стає зрозумілим, що на постановку треба звертати найсерйознішу увагу, бо постановка, розвиток рухальних навичок, якість звука, розкриття змісту твору — все це складові частини одного великого процесу опанування грою на фортепіано, синтезаторі.

Після опанування навчального освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» здобувачі вищої освіти повинні:

Знати:

- концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень;
- теорію, основні принципи, методи і поняття навчання та професійної діяльності;
- предмет освітнього компоненту, її структуру, категоріальний апарат;
- основні методи гри;
- сучасні тенденції розвитку естрадного інструментального мистецтва;
- найбільш відомих авторів інструментальних методик та їх головні праці;
- основні прийоми;
- засоби музичної виразності

Вміти:

- розв'язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та навчанні, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації, вибір методів та інструментальних засобів,
- застосовувати інноваційні підходи у навчанні;
- трансформувати теоретичні знання у практичне застосування;
- робити записи свого виконання й аналізувати їх;
- аналізувати манеру виконання та прийоми інших музикантів;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- розуміти й об'єктивно оцінювати власні досягнення;
- володіти методологією й методами пізнання творчої діяльності;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації.

Презентаційні навички.
Здатність оволодівати сучасною інформацією.
Демонструвати критичне мислення.
Участь в концертних програмах Академії.

Контроль якості знань здобувачів вищої освіти

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:
Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум, підсумковий контроль за змістовими модулями.

- контроль на аудиторних заняттях
- усного опитування
- виступів здобувачів при обговоренні теоретичних та виконавських завдань

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння студентами програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів на початку семестру. Графік проведення модульного контролю доводиться до відома – протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Екзамен. Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою. Теоретичний контроль знань під час проведення екзамену може проводитись у вигляді співбесіди за завданнями теоретичного матеріалу та/або усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Засоби оцінювання: Засобом оцінювання та демонстрації результатів навчання є:

- усні опитування (питання колоквиуму);
- презентація результатів навчання.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на індивідуальних заняттях	10	50
Усне опитування тем програми	2	10
Самостійна робота	2	10
Екзамен	1	30
	15	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише знезначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувач освіти повідомить його про своє рішення.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

СИЛАБУС КУРСУ «ПОСТАНОВКА МУЗИЧНОГО АПАРАТУ» БАС-ГИТА

Освітній ступінь «Бакалавр»

Спеціальність В5 «Музичне мистецтво».

Освітня програма «Музичне мистецтво естради»

Рік навчання: I, Семестр: 1 Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу

Шаршов Євген Юрійович викладач кафедри
«Музичне мистецтво естради»

Контактна інформація: +38 096 727 15 20

Прореквізити освітнього компоненту: Теорія музики

Постреквізити освітнього компоненту: Сольфеджіо, Спеціальний клас (за видами), Методика викладання фахових дисциплін (за видами), Клас ансамблю, Методика і практика роботи з ансамблем, Педагогічна практика.

Призначення освітнього компоненту

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради», вивчення освітнього компоненту повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом (голосом) на належному фаховому рівні під час виконавської (диригентської) діяльності.	ПРН 1
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12

Відповідно до освітньої програми: «Музичне мистецтво естради» вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття таких компетентностей:

Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 18	Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Мета навчальної дисципліни: викладання курсу «Постановка музичного апарату» має на меті

ознайомити студентів з багатим вмістом знань з історії виникнення, будовою інструменту, його основними видами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у студентів теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Завдання дисципліни: засвоєння студентами теоретичних знань та практичних навичок гри: розвиток музичного слуху, техніки, опанування знань зі звукової культури; оволодіння вміннями звукоутворення; стимулювання до самовиховання і самоосвіти, творчості та самостійності, для подальшого розвитку професійної діяльності майбутніх естрадних музикантів,

- навчити студентів самостійно застосовувати вправи та етюди для засвоєння та розвитку виконавських вмінь і навичок;
- створити належну теоретичну основу для вільного володіння понятійним апаратом;
- сформуванню вміння застосовувати теоретичні знання у виконавській практиці.

Постановка музичного апарату для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку.

Практична спрямованість

Складання методично продуманих програм на основі диференційованого підходу до навчання є невід’ємною умовою успішної роботи викладача та студента. Художній розвиток у порівнянні з розвитком технічним значно більше залежить від індивідуальних особливостей, інтересів та творчих імпульсів здобувача освіти. Саме в індивідуальному підході до питань художнього розвитку з найбільшою силою виявляється творча сутність музичної педагогіки.

Розвиток техніки вимагає систематичності занять. Тривалі перерви в грі на бас-гітарі для музиканта, який прагне до професіоналізму, абсолютно недопустимі.

Самоаналіз гри та план занять. Уміння ставити перед собою завдання (на основі самоаналізу своїх записів), визначати і аналізувати технічні недоліки, а також планувати заняття – дуже важлива якість музиканта. Необхідно слухати свої записи, порівнювати їх із записами провідних гітаристів.

Курс розроблено таким чином, щоб студент оволодів елементами звукоутворення на музичному інструменті, оволодів навичками виконавської майстерності. Студент повинен вільно, невимушено поводитися на сцені під час гри на музичному інструменті, його поведінка мусить узгоджуватися з вимогами щодо постановки музичного апарату, техніки, переживань і перевтілення, що координують і пов’язують його пластику з інструментально-творчим завданням, тобто перебувають у гармонії зі створюваним образом. Навчальний репертуар добирається згідно з навчальною програмою відповідно до інструментально-технічних та виконавських можливостей студента, індивідуальних особливостей, темпераменту, з метою закріплення і вдосконалення навчально-виконавських навичок, оволодіння нормами сценічної культури. Поетапний контроль знань студентів здійснюється у вигляді публічного виступу.

Зміст і структура освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	години ауд.	завдання для самостійної роботи
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1			
1, 2	Тема 1. Знайомство з навичками студентів. Оцінка володіння інструментом студента; основи постановки, вивчення діапазону та розташування нот на грифі. Будова бас-гітари, основи звуковидобування. Відомості про правильне звукоутворення. Способи звуковидобування.	10	Робота з науковою, навчальною літературою. Підготовка тез доповіді Будова електрогітари, основи звуковидобування. Відомості про правильне звукоутворення. Способи звуковидобування. Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи

3, 4	Тема 2. Вивчення гамм. Робота над етюдами. Вивчення аплікатурних рішень для виконання тризвуків та септакордів	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
5	Тема 3. Робота над атакою в правій руці. Вправи для правої руки.	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
6	Тема 4. Вправи на розвиток рухомості лівої руки. Вправи на координацію.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
7, 8	Тема 5. Робота над твором. Виявлення технічних складнощів.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу.
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2			
9, 10	Тема 6. Фразування та штрихи. Робота над п'єсами. Постановка концертного номеру.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Опрацювання методичної, наукової літератури тема: «Підготовка та постановка концертного номеру»
11, 12	Тема 7. Розвиток навичок читання нот з листа.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
13	Тема 8. Робота над чистотою виконання. Техніки глушіння струн правою та лівою руками.	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
14	Тема 9. Виконання нонакордів та септакордів за допомогою прийомів “sweep, tepping”. Техніки “hammer-on, pull-off”, вправи на легато.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
15, 16	Тема 10. Техніка “chicken-picking” в обіграванні аккордів. Вивчення “swing” та “shafle”	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу. Підготовка до екзамену
Екзамен			

Самостійна робота

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи студентів у форматі дисципліни «**Постановка музичного апарату**» визначається робочою програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення студентом нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності студента до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з дисципліни «**Постановка музичного апарату**», пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та конспектування першоджерел, робота з основною музичною літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота з записами;
- робота з пошуковими системами Інтернет;

- відпрацювання завдань аудиторної роботи.
- відпрацювання технічного матеріалу за темами робочої програми.

Літературні джерела

1. Алмейда Л. Класична гітара в джазі. Київ : Музична Україна, 1987. 56 с.
2. Андріанов Д. 5 елементів імпровізації. Самовчитель +DVD відео
3. Бадьянов О. Джазовий гітарист. Частина 1.
4. Бадьянов О. Джазовий гітарист. Навчальний курс. Частина 2.
5. Баранова Л. М. Актуальні проблеми кроскультурної підготовки майбутніх учителів в Україні / Л. М. Баранова // Вісник Чернігівського національного університету ім. Т. Г. Шевченка : Педагогічні науки. –Чернігів, 2018. – С. 12–15.
6. Брижата О. Вибір методик для індивідуальних стилів навчання / Ольга Брижата // Відкритий урок. – 2012. – № 3. – С. 46–50.
7. Бруно Д. Мистецтво гри медіатором +DVD відео
8. Вітошинський Л. Про мистецтво гри на гітарі / Лео Вітошинський ; пер. з нім. Л. Мельник. – Львів : БаК, 2006. – 282 с.
9. Кондрашова Л. В. Емоційна домінанта підготовки майбутніх педагогів до професійної діяльності / Лідія Валентинівна Кондрашова // Рідна школа. – 2010. – № 7–8. – С. 14–19.
10. Манилов В. А. Джаз у ритмі самби. Київ : Музична Україна, 1989. 127 с.
11. Михайленко М. П. Довідник гітариста / Микола Петрович Михайленко, Фан ДіньТан. – Київ : Fan's company, 1998. – 246 с.
12. Михаськова М. А. Формування фахової компетентності майбутнього вчителя музики : дис. ... канд. пед. наук / Михаськова Марина Анатоліївна. – Київ, 2007. – 235 с.
13. Мошак Є. Г. Традиції гітарної музики в контексті європейської музичної культури другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. мист. / Є. Г. Мошак. – Одеса, 2012. – 16 с
14. Молотков В. Джазова імпровізація на шестиструнній гітарі Київ : Музична Україна, 1983. 110 с.
15. Олексюк О. М. Діагностика мистецької компетентності здобувачів вищої освіти: пошук методичного інструментарію / Ольга Миколаївна Олексюк // Вища освіта України. Тематичний випуск «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». – Київ, 2010. – Дод. 4, том V. – 572 с.
16. Прийоми до фінгерстайлу [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.guitartricks.com/techniques.php>
17. Филиберто Р. Школа гри на бас-гітарі. Частина 1
18. Achard K. History and Development of the American Guitar / Ken Achard. USA – 1990. –Vol. 3. – № 3. – Р. 13–14.
19. Du Brock A. Travis Picking: A Guitarist's Guide to Fingerpicking Techniques,
20. Ennio Morricone. Краща музика для саундтреков
21. Funk guitar. The Essential Guide , by Ross Bolton / Leonard Corporation 2001.
22. Funk guitar. Guitar play Along. Vol. 52 / Hal Leonard Corporation. 2001.
23. G. Moore “Bllds & blues” / «Guitar College» - 2004. -80 с.
24. Hoe to play Hitchin. Hal Leonard Corporation. 1994. – 57 с.
25. J. S. Bach. For Electric Guitar / Ray Hitchin. Mel Bay Publications, Inc.- 38 с.
26. Jazz Classics for solo Guitar. / Robert B. Yelin. Hal Leonard Corporation. – 1954 – 105 с.
27. Jazz. Vol. Arranged and performed by Jim Roberts / Hal Leonard Corporation. 64 с.
28. Joe Satriani “Balads” сост.: «Guitar College» - 2004 – 104 с.
29. Lighting Blues / сост.: «Guitar College» - 2001 – 220 с.
30. Modern Rock. Guitar Play Along. Vol. 5 / Hal Leonard Corporation. 2001 – 57 с.
31. Musicans insti8tute. Master Trax / Steve Trovato, Paul Farnen, CPP. Belwin, Inc., 1994. – 73 с.
32. Patterns, and Styles Paperback /Andrew Du Brock. – USA : Hal Leonard, 2011. – 60 p.
33. Percussive fingerstyle [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу до ресурсу : <https://www.musicradar.com/tuition/guitars/percussivefingerstyle-with-jon-gomm-602201>
34. Peer Gynt.E. Grieg / Editio Musica Budapest. – 42 с.
35. Pop/Rock Guitar Play Along. Vol.4 Hal Leonard Corporation. 1976. – 50 с.
36. Rockability Vol 20. Guitar Play Along./ Hal Leonard Corporation. – 56 с.
37. Taylor J. Toneproduction on classical guitar / JohnTaylor. – London : Musical News Services Ltd, 1978. – 80 p.
38. Tennant S. Pumping Nylon / Scott Tennant. – Van Huys : Alfred Publishing Company, 1998. – 95 p.

Політика курсу

Становлення сучасного гітарного інструментарію зумовило появу і розвиток інноваційних прийомів гри на гітарі, суттєво відмінних від класичного звуковидобування. У 80-і роки ХХ століття гітаристи-виконавці акустичного джазу і фолк-року висунули нові вимоги до тембрального забарвлення і динамічної сили звучання, що знову спричинило конструктивні зміни інструмента.

Більшість сучасних методик гри на гітарі спрямована на оволодіння саме цими типами інструментарію. Однак процес професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва має включати як оволодіння класичною гітарою, так і її сучасними різновидами.

Для реалізації даного положення використовуються методи: практичної демонстрації інструментарію різних типів, порівняння, виконавський показ, стиле-розпізнавання, метод аудіювання і перегляду зразків виконання видатних гітаристів, метод вправ, асоціативний метод.

Курс постановка музичного апарату призначений для:

Активізації слухового контролю майбутнього вчителя через посилену увагу до звуковидобування.

Поєднання методичних прийомів, що йдуть від класичних шкіл, з сучасними підходами.

Збагачення педагогічного репертуару творами сучасних авторів.

Синтезу національних традицій гітарного виконавства.

Використання в процесі професійної підготовки майбутнього вчителя різних типів сучасного гітарного інструментарію.

Опанування майбутнім вчителем музичного мистецтва основ фінгерстайлу.

Використовувати метод порівняння, який дозволяє співвідносити ступінь використання традиційних та інноваційних прийомів

Реалізації знань та умінь студентів з питань значення історико-культурних явищ та процесів в Україні, вписуючи їх у європейський і світовий контекст.

Після опанування освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» здобувачі вищої освіти повинні:

Знати:

- концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень;
- теорію, основні принципи, методи і поняття навчання та професійної діяльності;
- предмет дисципліни, її структуру, категоріальний апарат;
- основні методи гри;
- сучасні тенденції розвитку естрадного інструментального мистецтва;
- найбільш відомих авторів інструментальних методик та їх головні праці;
- основні прийоми;
- засоби музичної виразності

Вміти:

- розв'язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та навчанні, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації, вибір методів та інструментальних засобів,
- застосовувати інноваційні підходи у навчанні;
- трансформувати теоретичні знання у практичне застосування;
- робити записи свого виконання й аналізувати їх;
- аналізувати манеру виконання та прийоми інших музикантів;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- розуміти й об'єктивно оцінювати власні досягнення;
- володіти методологією й методами пізнання творчої діяльності;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації. Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією. Демонструвати критичне мислення.

Участь в концертних програмах Академії.

Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.

Контроль якості знань здобувачів вищої освіти

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум, підсумковий контроль за змістовими модулями.

- контроль на аудиторних заняттях
- усного опитування
- виступів здобувачів при обговоренні теоретичних та виконавських завдань

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння студентами програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів на початку семестру. Графік проведення модульного контролю доводиться до відома – протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою.

Екзамен. Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою. Теоретичний контроль знань під час проведення екзамену може проводитись у вигляді співбесіди за завданнями теоретичного матеріалу та/або усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Засоби оцінювання: Засобом оцінювання та демонстрації результатів навчання є:

- усні опитування (питання колоквиуму);
- презентація результатів навчання.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до

відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на індивідуальних заняттях	10	50
Усне опитування тем програми	2	10
Самостійна робота	2	10
Екзамен	1	30
	15	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише знезначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувача освіти повідомить його про своє рішення.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

СИЛАБУС КУРСУ «ПОСТАНОВКА МУЗИЧНОГО АПАРАТУ» ЕЛЕКТРОГІТАРА

Освітній ступінь «Бакалавр»

Спеціальність В5 «Музичне мистецтво».

Освітня програма «Музичне мистецтво естради»

Рік навчання: I, Семестр: 1 Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу

Пахомов Артем Сергійович

викладач кафедри «Музичне мистецтво естради»

Контактна інформація: art1ragnarr@gmail.com

Прореquisite освітнього компоненту: Теорія музики

Постреquisite освітнього компоненту: Сольфеджіо, Спеціальний клас (за видами), Методика викладання фахових дисциплін (за видами), Клас ансамблю, Методика і практика роботи з ансамблем, Педагогічна практика.

Призначення освітнього компоненту

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради», вивчення освітнього компоненту повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом (голосом) на належному фаховому рівні під час виконавської (диригентської) діяльності.	ПРН 1
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12

Відповідно до освітньої програми: «Музичне мистецтво естради» вивчення освітнього компоненту забезпечує набуття таких компетентностей:

Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.

Мета освітнього компоненту: викладання курсу «Постановка музичного апарату» має на меті ознайомити здобувачів освіти з багатим вмістом знань з історії виникнення, будовою інструменту, його основними видами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у здобувачів освіти теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Мета освітнього компоненту: викладання курсу «Постановка музичного апарату» має на меті ознайомити здобувачів освіти з багатим вмістом знань з історії виникнення, будовою інструменту, його основними видами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у здобувачів освіти теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Завдання освітнього компоненту: засвоєння здобувачами теоретичних знань та практичних навичок гри: розвиток музичного слуху, техніки, опанування знань зі звукової культури; оволодіння уміннями звукоутворення; стимулювання до самовиховання і самоосвіти, творчості та самостійності, для подальшого розвитку професійної діяльності майбутніх естрадних музикантів,

- навчити здобувачів освіти самостійно застосовувати вправи та етюди для засвоєння та розвитку виконавських вмінь і навичок;
- створити належну теоретичну основу для вільного володіння понятійним апаратом;
- сформувати вміння застосовувати теоретичні знання у виконавській практиці.
- Постановка музичного апарату для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку.

Практична спрямованість

Складання методично продуманих програм на основі диференційованого підходу до навчання є невід’ємною умовою успішної роботи викладача та студента. Художній розвиток у порівнянні з розвитком технічним значно більше залежить від індивідуальних особливостей, інтересів та творчих імпульсів здобувача освіти. Саме в індивідуальному підході до питань художнього розвитку з найбільшою силою виявляється творча сутність музичної педагогіки.

Розвиток техніки вимагає систематичності занять. Тривалі перерви в грі на бас-гітарі для музиканта, який прагне до професіоналізму, абсолютно недопустимі.

Самоаналіз гри та план занять. Уміння ставити перед собою завдання (на основі самоаналізу своїх записів), визначати і аналізувати технічні недоліки, а також планувати заняття – дуже важлива якість музиканта. Необхідно слухати свої записи, порівнювати їх із записами провідних гітаристів.

Курс розроблено таким чином, щоб студент оволодів елементами звукоутворення на музичному інструменті, оволодів навичками виконавської майстерності. Здобувач вищої світи повинен вільно, невимушено поводитися на сцені під час гри на музичному інструменті, його поведінка мусить узгоджуватися з вимогами щодо постановки музичного апарату, техніки, переживань і перевтілення, що координують і пов’язують його пластику з інструментально-творчим завданням, тобто перебувають у гармонії зі створюваним образом. Навчальний репертуар добирається згідно з навчальною програмою відповідно до інструментально-технічних та виконавських можливостей здобувача вищої світи, індивідуальних особливостей, темпераменту, з метою закріплення і вдосконалення навчально-виконавських навичок, оволодіння нормами сценічної культури. Поетапний контроль знань здобувачів освіти здійснюється у вигляді публічного виступу.

Зміст і структура освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	години ауд.	Завдання для самостійної роботи
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1			
1, 2	Тема 1. Знайомство з навичками здобувачів освіти. Оцінка володіння інструментом здобувач вищої освіти; основи постановки, вивчення діапазону тарозташування нот на грифі. Будова електро-гітари, основи звуковидобування. Відомості про правильне звукоутворення. Способи звуковидобування.	10	Робота з науковою, навчальною літературою. Підготовка тез доповіді Будова електрогітари, основи звуковидобування. Відомості про правильне звукоутворення. Способи звуковидобування. Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
3, 4	Тема 2. Вивчення гамм. Робота над етюдами. Вивчення аплікатурних рішень для виконання тризвуків та септакордів	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
5	Тема 3. Робота над атакою в правій руці. Вправи для правої руки.	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
6	Тема 4. Вправи на розвиток рухомості лівої руки. Вправи на координацію.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
7, 8	Тема 5. Робота над твором. Виявлення технічних складнощів.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи. Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу.
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2			
9, 10	Тема 6. Фразування та штрихи. Робота над п'єсами. Постановка концертного номеру.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Опрацювання методичної, наукової літератури тема: «Підготовка та постановка концертного номеру»
11, 12	Тема 7. Розвиток навичок читання нот з листа.	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
13	Тема 8. Робота над чистотою виконання. Техніки глушіння струн правою та лівою руками.	8	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
14	Тема 9. Виконання нонакордів та септакордів за допомогою прийомів “sweep, tapping”. Техніки “hammer-on, pull-off”, вправи на легато.	7	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи
15, 16	Тема 10. Техніка “chicken-picking” в обіграванні аккордів. Вивчення “swing” та “shafle”	10	Опрацювання вправ за темою аудиторної роботи Підготовка до опитування за темами теоретичного матеріалу. Підготовка до екзамену
Екзамен			

Самостійна робота

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи здобувачів освіти у форматі освітнього компоненту «**Постановка музичного апарату**» визначається робочою програмою освітнього компоненту, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на

отримання, закріплення здобувач вищої освіти нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності здобувач вищої освіти до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з освітнього компоненту **«Постановка музичного апарату» курс електрогітари**, пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та конспектування першоджерел, робота з основною музичною літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота з записами;
- робота з пошуковими системами Інтернет.
- відпрацювання завдань аудиторної роботи.
- відпрацювання технічного матеріалу за темами робочої програми.

Літературні джерела

1. Алмейда Л. Класична гітара в джазі. Київ : Музична Україна, 1987. 56 с.
2. Андріанов Д. 5 елементів імпровізації. Самовчитель +DVD відео
3. Бадьянов О. Джазовий гітарист. Частина 1.
4. Бадьянов О. Джазовий гітарист. Навчальний курс. Частина 2.
5. Баранова Л. М. Актуальні проблеми кроскультурної підготовки майбутніх учителів в Україні / Л. М. Баранова // Вісник Чернігівського національного університету ім. Т. Г. Шевченка : Педагогічні науки. –Чернігів, 2018. – С. 12–15.
6. Брижата О. Вибір методик для індивідуальних стилів навчання / Ольга Брижата // Відкритий урок. – 2012. – № 3. – С. 46–50.
7. Бруно Д. Мистецтво гри медіатором +DVD відео
8. Вітошинський Л. Про мистецтво гри на гітарі / Лео Вітошинський ; пер. з нім. Л. Мельник. – Львів : БАК, 2006. – 282 с.
9. Гітара від блюза до джаз-рока [Ноти] : збірник: Популярні джазові п'єси / ред., Ю. В. Дмитрієвський. Київ : Музична Україна, 1986. 95 партит. (с.).
10. Козлин В. И. Формирование навыков игры на гитаре на основе специальных двигательных действий : учеб. пособие / Валерий Иосифович Козлин. – Киев : Изд-во КПИ им. М. П. Драгоманова, 1997. – 188 с.
11. Кондрашова Л. В. Емоційна домінанта підготовки майбутніх педагогів до професійної діяльності / Лідія Валентинівна Кондрашова // Рідна школа. – 2010. – № 7–8. – С. 14–19.
12. Манилов В. А. Джаз в ритме самбы. Киев : Музична Україна, 1989. 127 с.
13. Михайленко М. П. Довідник гітариста / Микола Петрович Михайленко, Фан ДіньТан. – Київ : Fan's company, 1998. – 246 с.
14. Михаськова М. А. Формування фахової компетентності майбутнього вчителя музики : дис. ... канд. пед. наук / Михаськова Марина Анатоліївна. – Київ, 2007. – 235 с.
15. Мошак Є. Г. Традиції гітарної музики в контексті європейської музичної культури другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. мист. / Є. Г. Мошак. – Одеса, 2012. – 16 с
16. Олексюк О. М. Діагностика мистецької компетентності здобувачів вищої освіти: пошук методичного інструментарію / Ольга Миколаївна Олексюк // Вища освіта України. Тематичний випуск «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». – Київ, 2010. – Дод. 4, том V. – 572 с.
17. AC/DC «Gretrst Hits» / сост. «Guitar College», 2004. – 104 с.
18. Blues Guitar hlay- along vol. 7 / Conrad Music, 1956. – 56 с.
19. Blues Rck. Guitar Play Aljng. Vol. 14 / Hal Leonard Corpration 1989. – 81 с.
20. Blues Vol 38 / Hal Leonard Corporation 1962-65 (Renewed). – 60 с.
21. Challenge the Master / John Tapela. Leonard Corporation 1991. – 63 с
22. Charlie Parker for Guitar / Mark Voelpel Hal Leonard Corporation 2001. – 104 с.
23. Chords & Scales for Guitar / Blake Neely fnd Jtff Schroedl. Hal Leonard Corporation 1997. – с.
24. Chuck Berry Songbook / Arc Music corp. 1959. – 85 с.
25. Country solos for guitar / Steve Trovato, Leonard Corporation 1986, 2000. 79 с.
26. Ennio Morricone. Краща музика для саундтреков
27. Funk guitar. The Essential Guide , by Ross Bolton / Leonard Corporation 2001.
28. Funk guitar. Guitar play Along. Vol. 52 / Hal Leonard Corporation. 2001.

29. G. Moore "Blads & blues" / «Guitar College» - 2004. -80 с.
30. Hoe to play Hitchin. Hal Leonard Corporation. 1994. – 57 с.
31. J. S. Bach. For Electric Guitar / Ray Hitchin. Mel Bay Publications, Inc.- 38 с.
32. Jazz Classics for solo Guitar. / Robert B. Yelin. Hal Leonard Corporation. – 1954 – 105 с.
33. Jazz. Vol. Arranged and performed by Jim Roberts / Hal Leonard Corporation. 64 с.
34. Joe Satriani "Balads" сост.: «Guitar College» - 2004 – 104 с.
35. Lighting Blues / сост.: «Guitar College» - 2001 – 220 с.
36. Modern Rock. Guitar Play Along. Vol. 5 / Hal Leonard Corporation. 2001 – 57 с.
37. Musicans insti8tute. Master Trax / Steve Trovato, Paul Farnen, CPP. Belwin, Inc., 1994. – 73 с.
38. Peer Gynt.E. Grieg / Editio Musica Budapest. – 42 с.
39. Pop/Rock Guitar Play Along. Vol.4 Hal Leonard Corporation. 1976. – 50 с.
40. Rockability Vol 20. Guitar Play Along./ Hal Leonard Corporation. – 56 с.

Політика освітнього компоненту

Становлення сучасного гітарного інструментарію зумовило появу і розвиток інноваційних прийомів гри на гітарі, суттєво відмінних від класичного звуковидобування. У 80-і роки ХХ століття гітаристи-виконавці акустичного джазу і фолк-року висунули нові вимоги до тембрального забарвлення і динамічної силі звучання, що знову спричинило конструктивні зміни інструмента.

Більшість сучасних методик гри на гітарі спрямована на оволодіння саме цими типами інструментарію. Однак процес професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва має включати як оволодіння класичною гітарою, так і її сучасними різновидами.

Для реалізації даного положення використовуються методи: практичної демонстрації інструментарію різних типів, порівняння, виконавський показ, стиле-розпізнавання, метод аудіювання і перегляду зразків виконання видатних гітаристів, метод вправ, асоціативний метод.

Курс постановка музичного апарату призначений для:

Активізації слухового контролю майбутнього вчителя через посилену увагу до звуковидобування.

Поєднання методичних прийомів, що йдуть від класичних шкіл, з сучасними підходами. Збагачення педагогічного репертуару творами сучасних авторів.

Синтезу національних традицій гітарного виконавства.

Використання в процесі професійної підготовки майбутнього вчителя різних типів сучасного гітарного інструментарію.

Опанування майбутнім вчителем музичного мистецтва основ фінгерстайлу.

Використовувати метод порівняння, який дозволяє співвідносити ступінь використання традиційних та інноваційних прийомів

Реалізації знань та умінь здобувачів освіти з питань значення історико-культурних явищ та процесів в Україні, вписуючи їх у європейський і світовий контекст.

Після опанування освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» здобувачі вищої освіти повинні:

Знати:

- концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень;
- теорію, основні принципи, методи і поняття навчання та професійної діяльності;
- предмет освітнього компоненту, її структуру, категоріальний апарат;
- основні методи гри;
- сучасні тенденції розвитку естрадного інструментального мистецтва;
- найбільш відомих авторів інструментальних методик та їх головні праці;
- основні прийоми;
- засоби музичної виразності

Вміти:

- розв’язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та навчанні, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації, вибір методів та інструментальних засобів,
- застосовувати інноваційні підходи у навчанні;
- трансформувати теоретичні знання у практичне застосування;
- робити записи свого виконання й аналізувати їх;
- аналізувати манеру виконання та прийоми інших музикантів;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- розуміти й об’єктивно оцінювати власні досягнення;
- володіти методологією й методами пізнання творчої діяльності;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації. Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією. Демонструвати критичне мислення.

Участь в концертних програмах Академії.

Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.

Контроль якості знань здобувачів вищої освіти

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов’язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв’язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум, підсумковий контроль за змістовими модулями.

- контроль на аудиторних заняттях
- усного опитування
- виступів здобувачів при обговоренні теоретичних та виконавських завдань

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння студентами програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів на початку семестру. Графік проведення модульного контролю доводиться до відома – протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Екзамен. Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою. Теоретичний контроль

знань під час проведення екзамену може проводитись у вигляді співбесіди за завданнями теоретичного матеріалу та/або усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Засоби оцінювання: Засобом оцінювання та демонстрації результатів навчання є:

- усні опитування (питання колоквіуму);
- презентація результатів навчання.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав *від 60 до 100 балів*. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) *не перевищує 100 балів*. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на індивідуальних заняттях	10	50
Усне опитування тем програми	2	10
Самостійна робота	2	10
Екзамен	1	30
	15	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише знезначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу

роботи здобувач освіти повідомить його про своє рішення.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

СИЛАБУС КУРСУ ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ ТА МУЗИЧНОГО АПАРАТУ (УДАРНИ ІНСТРУМЕНТИ)

Освітній ступінь «Бакалавр»

Спеціальність В5 «Музичне мистецтво».

Освітня програма «Музичне мистецтво естради»

Рік навчання: I, Семестр: 1 Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу

**Машковцев Євгеній Аркадійович, викладач
кафедри Музичне мистецтво естради**

Контактна інформація: truecolorsband@ukr.net

Прореквізити освітнього компоненту: Теорія музики.

Постреквізити освітнього компоненту: Спеціальний клас (за видами), Методика викладання фахових дисциплін (за видами), Клас ансамблю, Методика і практика роботи з ансамблем, Педагогічна практика.

Призначення освітнього компоненту

Процес формування виконавського апарату включає в себе питання положення корпусу, рук, ніг що грає, а також сукупність прийомів і методів, при яких дії виконавця будуть максимально доцільні, ефективні і економічні. Виконавець повинен твердо знати психофізіологічний механізм руху частин рук (плече, передпліччя, кисть, пальці). Раціональна постановка допомагає виконавцю при найменших витратах сил і часу досягти якісних результатів гри. Задача правильної постановки - сприяти ефективній, дисциплінованій організації занять на інструменті, адаптації виконавського апарату до особливостей звуковидобування і будови того або іншого інструмента, а також до фізіологічних ігрових навантажень. Постановка характеризується особливим психофізіологічним фоном, що відображає стан оптимальної готовності музиканта до досягнення максимального ігрового результату і необхідної виконавської форми.

Технічна майстерність залежить від:

1. розслаблення виконавського апарату (руки, ноги);
2. гнучкість, рухливість грон і пальців;
3. добре розвинена координація всіх чотирьох кінцівок;
4. чітка і швидка узгодженість рухів.

Дрібна моторика - здатність виконувати задачі, що вимагають скоординованої роботи виконавського апарату. Навики дрібної моторики використовуються для виконання таких точних дій, як гра на музичних інструментах. Освоєння навиків дрібної моторики вимагає розвитку більш дрібних м'язів, ніж для великої моторики.

Технічна майстерність визначається правильною координацією всіх елементів. Заняття з навчальної освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» будуються на основі індивідуальної програми навчання, послідовно розробленої викладачем, що формується з урахуванням тематичного плану щодо пізнання методів оволодіння грою на ударних інструментах, системних підходів набуття техніки читання нот з листа, досконалості виконавської майстерності.

Відповідно до освітньої програми «Музичне мистецтво естради» вивчення навчальної освітнього

компоненту «Постановка музичного апарату» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність володіння інструментом (голосом) на належному фаховому рівні під час виконавської (диригентської) діяльності.	ПРН 1
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської діяльності.	ПРН 3
Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.	ПРН 12

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей. Загальні (ЗК), Спеціальні

Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 4	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 18	Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.

Мета навчальної освітнього компоненту: викладання курсу «Постановка музичного апарату» має на

меті ознайомити студентів з багатим вмістом знань з історії виникнення, будовою інструменту, його основними видами, котрі мають професійну спрямованість, сприяти формуванню у студентів теоретичних знань та практичних вмінь і навичок, для подальшого професійного становлення і розвитку майбутніх виконавців.

Завдання освітнього компоненту: засвоєння студентами теоретичних знань та практичних навичок гри: розвиток музичного слуху, техніки, опанування знань зі звукової культури; оволодіння уміннями звукоутворення; стимулювання до самовиховання і самоосвіти, творчості та самостійності, для подальшого розвитку професійної діяльності майбутніх естрадних музикантів,

- навчити студентів самостійно застосовувати вправи та етюди для засвоєння та розвитку виконавських вмінь і навичок;
- створити належну теоретичну основу для вільного володіння понятійним апаратом;
- сформувати вміння застосовувати теоретичні знання у виконавській практиці.

Постановка музичного апарату для майбутніх фахівців галузі культури і мистецтва - це основа, на базі якої відбувається засвоєння дисциплін професійного напрямку.

Практична спрямованість

Робота над опануванням простих і складних виконавських рухів, зосередження на техніці ігрового руху, відпрацювання його точності та швидкості на матеріалі, не обтяженому художніми завданнями. Три функції технічного матеріалу:

- 1) підготовча;
- 2) зміцнювальна;
- 3) виправляюча.

Індивідуальне заняття проводиться з окремими студентами з метою підвищення рівня їх підготовки та розкриття індивідуальних творчих здібностей. Індивідуальні навчальні заняття організуються за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану студента.

Для курсу постановка голосу – індивідуальні заняття передбачають:

- розвиток рухових, рухово-звукових навичок
- розвиток, слухових, метро-ритмічних навичок
- розвиток координаційних навичок
- розвиток навичок сприйняття нотного тексту
- організацію ігрового апарату, його рухливість.
- організація володіння технікою, пов'язана з формуванням рухових або рухово-технічних навичок.
- формування рухових (моторних) дій музиканта
- розширення музичного світогляду
- збагачення і розвиток емоціональної сфери
- розвиток музичних здібностей
- засвоєння певного музичного матеріалу
- формування професійного інструментального мислення

Зміст і структура навчального освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	години	завдання для самостійної роботи
модуль 1. I курс, I семестр			
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1			
1,2	Тема 1. Історія інструменту.	10	Реферат за темою. Робота з навчальними посібниками, підручниками тощо. Самостійний пошук відповідної інформації в мережі Інтернет
3,4	Тема 2. Склад ударної установки.	10	Презентація – доповідь. Робота з літературою. Цілеспрямована самостійна робота з аналізу гри як підготовка до подальшої педагогічної діяльності
5	Тема 3. Контроль правильного положення рук та корпусу при грі.	8	Практична робота. Відпрацювання положення рук та корпусу
6	Тема 4. Контроль правильного падіння рук.	7	Практична робота контроль вірного падіння рук. Робота з відеозаписами
7,8	Тема 5. Відпрацювання одиночних ударів із метрономом.	10	Практична робота. Відпрацювання теми занять з метрономом. Робота з відеозаписами
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2			
9,10	Тема 6. Підбір та робота над репертуаром.	10	Самостійне опрацювання етюдів та вправ. Робота над точністю нотного тексту відповідність аплікатури; відповідність штрихів; якість звуку
11,12	Тема 7. Контроль подвійних ударів бас-барабаном.	10	Самостійне опрацювання. підбір засобів виразності; підбір відповідних штрихів; відповідність штрихів; розуміння динаміки; художня виразність
13	Тема 8. Контроль подвійних ударів бас барабаном, тріолі.	8	Самостійне опрацювання. підбір засобів виразності; підбір відповідних штрихів; відповідність штрихів; розуміння

			динаміки; художня виразність
14	Тема 9. Шафл, гра руками і ногами.	7	Самостійне опрацювання. підбір засобів виразності; підбір відповідних штрихів; відповідність штрихів; розуміння динаміки; художня виразність
15,16	Тема 10. Дріб на малому барабані із притиском.	10	Техніка виконання штрихів; якість інтонації; оволодіння навичками читання з листа; дотримання основних етапів; вивчення художніх творів; розуміння форми твору; робота над технічними труднощами. Порівняльний аналіз стилів та форм відповідних музичних творів

Самостійна робота

Методичні рекомендації до організації самостійної роботи

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи студентів у форматі освітнього компоненту «**Постановка музичного апарату**» визначається робочою програмою освітнього компоненту, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення студентом нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності студента до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з освітнього компоненту «**Постановка музичного апарату**», пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та конспектування першоджерел, робота з основною музичною літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота з записами;
- робота з пошуковими системами Інтернет.

Рекомендована література

1. Купинський К. М. “Школа гри на ударних інструментах”
4. Louies Bellson “Mordern reading text in 4/4”
5. Louies Bellson “Old time leading text”
6. Charlie Fechter “Golf clubs on Fences I have known”
7. Dave Weckl “ Ultimate play along” vol.1
8. Dave Weckl “ Ultimate play along” vol.2
9. Dave Weckl “In session”
10. Dennis Chambers “In the pocket”
11. Dennis Chambers “ Serious moves”
12. David Garibaldi “ The funky beat”
13. David Garibaldi “Future sound”
14. David Garibaldi “The code of funk”
15. Jim Chapin “ Advanced techniques for the modern drummer”
16. Cristiano Micalizzi “ Enciclopedia dei ritmi per batteria e basso”
17. Lincoln Goines & Robbie Amen “Funkyfuing the clave”
18. Nelson Faria & Cliff Corman ” Inside the Brazilian rhythm section”
19. Horacio El negro Hernandez ”Conversation in clave”

20. John Riley " Art of bop drumming" vol. 1
21. John Riley " Art of bop drumming" vol. 2
22. Johnny Rabb " Jungle metodo"
23. Maria Martinez " Coordination for drumset"

Політика навчальної освітнього компоненту

Технічна майстерність визначається правильною координацією всіх елементів. Заняття з навчальної освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» будуються на основі індивідуальної програми навчання, послідовно розробленої викладачем, що формується з урахуванням тематичного плану щодо пізнання методів оволодіння грою на ударних інструментах, системних підходів набуття техніки читання нот з листа, досконалості виконавської майстерності.

Після опанування навчальної освітнього компоненту «Постановка музичного апарату» студенти повинні:

знати:

- концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень;
- теорію, основні принципи, методи і поняття навчання та професійної діяльності;
- предмет освітнього компоненту, її структуру, категоріальний апарат;
- основні методи гри;
- сучасні тенденції розвитку естрадного інструментального мистецтва;
- найбільш відомих авторів інструментальних методик та їх головні праці;
- основні прийоми;
- засоби музичної виразності

вміти:

- розв'язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації, вибір методів та інструментальних засобів,
- застосовувати інноваційні підходи у навчання;
- трансформувати теоретичні знання у практичне застосування;
- робити записи свого виконання й аналізувати їх;
- аналізувати манеру виконання та прийоми інших музикантів;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- розуміти й об'єктивно оцінювати власні досягнення;
- володіти методологією й методами пізнання творчої діяльності;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації.

Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією.

Демонструвати критичне мислення.

Участь в концертних програмах Академії.

Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.

Значна роль у самомендменті та самовдосконаленні відіграє практична діяльність студентів на міжнародних та всеукраїнських конкурсах, фестивалях, у концертних програмах Молодіжній громадській організації «Студконцерт» Академії. Таким чином студенти мають можливість самопрезентації, отримати практику публічних виступів, що спрямовує на управління емоціями, стресом, власним розвитком.

Контроль якості знань здобувачів вищої освіти

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:
Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та студентами, управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і студентами – для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум, підсумковий контроль за змістовими модулями.

- контроль на аудиторних заняттях
- усного опитування
- виступів здобувачів при обговоренні теоретичних та виконавських завдань, в т.ч. з питань самостійної роботи

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння студентами програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів на початку семестру. Графік проведення модульного контролю доводиться до відома – протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедри.

Екзамен. Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою. Теоретичний контроль знань під час проведення екзамену може проводитись у вигляді співбесіди за завданнями теоретичного матеріалу та/або усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Засоби оцінювання: Засобом оцінювання та демонстрації результатів навчання є:

- усні опитування (питання колоквиуму);
- презентація результатів навчання.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)

Робота на індивідуальних заняттях	10	50
Усне опитування тем програми	2	10
Самостійна робота	2	10
Екзамен	1	30
	15	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС – А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
67-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки.

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання диференційного заліку відбувається згідно положення про оцінювання успішності здобувачів освіти, що регламентує таку процедуру: здобувачу освіти, що одержав під час модульного, семестрового контролю незадовільну оцінку дозволяється ліквідувати академзаборгованість до початку наступного семестру. Повторне складання допускається не більше двох разів: один раз викладачу, другий – комісії, яка створюється ректором Академії.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування.

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.